

Den anden gruppe af børneforsorgsinstitutioner, hvis økonomiske forhold lovforslaget vedrører, er *opdragelseshjemmene*.

Loven af 27. februar 1947 gav mulighed for at yde betydelig større tilskud fra staten til opdragelseshjemmene end tidligere. Imidlertid var man ved lovens udarbejdelse klar over, at hele det gældende, indviklede system for ydelse af offentlige tilskud til opdragelseshjem måtte tages op til grundig overvejelse og revision, og loven bestemte derfor, at der skulle nedsættes et udvalg om opdragelseshjemmene, der navnlig fik til opgave at udarbejde forslag til endelige regler for forbedring af opdragelseshjemmenes økonomiske forhold, herunder regler for plejepenge og offentlige tilskud. Det er denne opgave, der i overensstemmelse med udvalgets forslag søges løst gennem det foreliggende lovforslags bestemmelser om anerkendte opdragelseshjem.

Plejepengene anser man det ikke for hensigtsmæssigt at forhøje væsentligt. Der er ved lovforslagets udarbejdelse regnet med, at de skal dække omkring halvdelen af udgifterne ved driften af opdragelseshjemmene.

Medens der under den nuværende ordning findes en række forskellige plejepengesatser for de forskellige arter af opdragelseshjem, mener man efter en foretagen undersøgelse af hjemmenes økonomi fremtidig at kunne nøjes med to satser; den ene, som er noget lavere, skulle anvendes for spædbørnehjem og almindelige børnehjem, og den anden, der er noget højere, skulle anvendes for alle øvrige hjem. Endvidere er det tanken — af hensyn til den ønskelige forenkling af hele administrationen — i plejepengetaksterne at indarbejde nogle særlige ydelser såsom beklædningstilskud, lompepenge, cyklegodtgørelse o. s. v., som kommunerne nu betaler særskilt udover plejepengene.

Med hensyn til fastsættelsen af plejepengene foreslås det, at de på samme måde, som reglen er med hensyn til de såkaldte selvbetalertakster ved særforsorgsinstitutionerne, skal fastsættes hvert år af socialministeren efter for-